

Приятелю, свести се! Жулиета
е жива! Жулиета, за която
нали сам искаше да мреш? - е жива?
Щастлив, щастлив си още, че Тибалт
- той искаше да те убие - падна
убит от твоята ръка - щастлив си!
Законът те заплашваше със смърт,
но стана твой приятел и превърна
смъртта в изгнание, това не е ли
пак щастие за тебе? - С колко щедрост
обкичени са твоите гърди
на щастieto с дивните премени,
а като невъзпитано момиче
прокланаш своята любов, - Пази се!
и ти да нямаш налък край! - Сега
иди при нея, както бе решено!
Качи се в стаята ѝ - утеши я! -
и се прости преди да е сменена
вън стражата! - Не би могъл да идеш
ти инак в Мантуа. - Там ще останеш,
докле намерим сгода да открием
пред всички тайния ви брак, докле
враждебните семейства примирим,
и милост ний от княза ти измолим,
безкрайно по-щастлив да се завърнеш
от оня миг - злочест, когато тръгнеш.